

[Udenrigsministeren]

forbindelser mellem Danmark og Sydafrika simpelt hen for begrænsede. Vi leverer 0,3 pct. af Sydafrikas import, og vi aftager 0,6 pct. af deres eksport.

Der er desuden ingen udsigt til, at lande, der har en betydelig samhandel med Sydafrika, vil slutte op og gennemføre lignende lovgivning som den, der bliver foreslået her, så længe der ikke er truffet bindende beslutninger i FNs sikkerhedsråd eller andre omfattende og bindende internationale aftaler derom.

Resultatet af at gennemføre et forslag som dette vil derfor alene være, at man skader danske virksomheder, og det bringer mig til det næste punkt, jeg skal kommentere, for forslagsstillerne ønsker indført en lovgivning, hvorefter ansøgninger om offentlig erhvervsstøtte fra en virksomhed skal afvises, hvis den pågældende virksomhed har økonomisk forbindelse med Sydafrika. Men der er ingen lov, der forbyder virksomhederne at have økonomisk forbindelse med Sydafrika, og jeg har noteret mig, at der heller ikke i forslaget til folketingsbeslutning foreslås en sådan lov. Derfor betyder det, man foreslår her, i realiteten, at man indfører sanktioner mod danske virksomheder for handlinger, der er fuldt lovlige, og gør det på grundlag af et kriterium, der er uden forbindelse med de formål, som de forskellige erhvervslove tilgodeser.

Jeg kan derfor sammenfattende konkludere, at forslaget efter regeringens vurdering ikke er egnet til at bidrage til en afvikling af apartheidstyret, at det alene vil ramme dansk erhvervsliv til gavn for vore konkurrenter, og at det tillige ud fra et retligt synspunkt er såre betænkeligt.

Kelm-Hansen (S):

Det er da meget sympatisk, at VS arbejder for en total økonomisk boykot af Sydafrika, men det forekommer os i socialdemokratiet, at det foreliggende forslag er fuldstændig urealistisk i sit indhold. Vi tror ikke på, at det i praksis kan lade sig gøre at afskære virksomheder, som på den ene eller den anden måde har økonomisk forbindelse eller kontakt med Sydafrika, fra enhver form for offentlige midler. Til den lange række ting, som VS opremser, skal oven i købet lægges – hvis det skal have nogen mening – skattelovgivningen, idet der jo via den gives betydeli-

ge tilskud til danske erhvervsvirksomheder, sådan som det bl.a. er påvist af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Vi må altså afvise forslaget.

Fischer (KF):

VS' forslag er useriøst og dårligt gennemarbejdet, og VS kan på ingen måde sandsynliggøre, at andre lande vil gøre noget tilsvarende det, forslaget indeholder. Forslaget vil således være uden virkning i en antiapartheidsammenhæng og vil alene ramme danske virksomheder, endog i form af sanktioner, der må karakteriseres som sanktioner med tilbagevirkende kraft, hvilket naturligvis er helt uacceptabelt.

Vi har allerede tidligere under debatten klart tilkendegivet vor holdning til situationen i det sydlige Afrika. Der er ingen grund til at gentage disse synspunkter, og vi indstiller VS-forslaget til forkastelse.

Svend Heiselberg (V):

Vi må jo konstatere, at det er Afrikas dag i dag her i folketinget. Vi finder i venstre, at det er et urealistisk beslutningsforslag, VS har stillet, og vil derfor afvise det.

Riishøj (SF):

Vi kan i SF fuldt ud støtte VS' forslag. Det er klart, at man kan forestille sig forskellige modeller for, hvordan man kan aftrappe de økonomiske forbindelser mellem Danmark og Sydafrika. Ideelt set – og det er det, vi arbejder for at få et flertal for – er det naturligvis bedst at gøre økonomiske forbindelser umulige. Vi har fået et flertal for at stoppe kulimporten, ergo er det ulovligt at importere kul. Vi bør gøre noget tilsvarende vedrørende olietransporterne.

Man kunne forestille sig direkte handelspolitiske instrumenter: særtold, tvungen mærkning af sydafrikanske varer eller andre indgreb. Det er for os den enkleste metode at stoppe de økonomiske forbindelser med Sydafrika på, for så er økonomiske forbindelser ulovlige.

Vi støtter dog også andre forslag, andre modeller, men må erkende, at der ikke er et flertal i folketinget for dette. Forslaget har vores støtte, men vi må se i øjnene, at det åbenbart er de mere direkte indgreb, som kan skabe et flertal i folketinget.